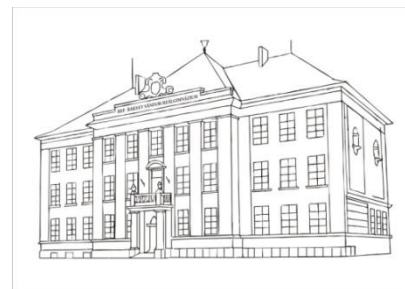

A Kunszentmiklósi Gimnázium Öregdiák Társaság Hírlevele 2019/III. évfolyam 2. sz.

Köszöntő

Tisztelettel köszöntjük a 2019. október 5-én „öt éves” jubiláló osztályokat! A három éve alakult Kunszentmiklósi Gimnázium Öregdiákjainak Társasága (röviden Társaság) azzal a céllal jött létre, hogy összefogja az Alma Materünkben érettségizetteket. Az erre vonatkozó legfontosabb elképzeléseket és alapvető törekvéseket, majd a belőlük fakadó számos feladatot a dokumentumaink részletesen tartalmazzák.

A hosszú évek, évtizedek, sőt több évszázad során kialakult és gyakorlattá vált nemes gimnáziumi hagyományainkat szeretnénk feleleveníteni, gondosan ápolni és még – a mai kor igényeihez és lehetőségeihez igazodva – továbbfejleszteni is.

A Felső-Kiskunság szellemi központját jelképező iskolánkban már közel **ötezren** maturáltak az elmúlt száz esztendőben. Iskolatársaink népes táborához tartozók a település és a közeli térség határain kívül sokfelé elkerültek. Ez gyakran nehezíti a felderítésüket, de szándékunk valamennyi egykori „miklósi diák” mielőbbi elérése és tájékoztatása a programunkról.

A működési rendünk alapján öt év alatt (2016-2021 közötti időszakban) valamennyi társunkat igyekszünk invitálni Kunszentmiklóstra az 5 vagy 10 éves jubileumi érettségi találkozók sorrendjében. Május végén a 10 éves, október elején az 5 éves összejövetelekre a tanárainkat szintén meghívjuk és köszöntjük.

Korunk technikai lehetőségei biztosítják, hogy a honlapon és egyéb hírcsatornákon keresztül minden fontos információt időben közlégyünk, továbbá a Társaság vezetése is folyamatosan minden érdeklődő számára készségesen rendelkezésre áll.

Társaságunk 2019. október 5-én ünnepélyes keretek között ismét díjakat és okleveleket adományoz tanárainknak és dolgozóinknak Alma Materünkben végzett odaadó és színvonalas oktató és nevelő munkáért, továbbá öregdiákoknak összetartozást erősítő szervezői tevékenységért.

Tisztelt Öregdiáktársak, kedves Barátaink! Bátorítunk Titeket arra, hogy minél többen és minél hatékonyabban vegyetek részt öregdiák szervezetünk egyedülálló és igazán sokrétű mozgalmában!

Társaságunk Elnöksége és Vezetősége

Kitüntetések 2019. október 5-én

Fenntartói, tanári és dolgozói:

Pintér Gyula
Bíró Judit
Kósa Csilla
Duzmath Szilvia
Schuszter Gáborné

Öregdiákok:

Kovács Ilona (1954)
Losonczy Edit (1964)
Bányai József (1964)
Balogh Emma (1974)
Vörös Margit (1974)
Naftz Katalin (1974)
Szappanos Tamás (1984)
Fekete Attila (1984)
Jávorka Mária (1994)
Szappanos Anikó (1994)
Toponáry Adrienn (1994)
Vízi Alíz (2004)
Lipóth Ildikó (2004)
Berki Bettina (2014)
Ájpli Vivien (2014)
Horváth Zsófia (2014)
Gál Krisztián (2018)

(Az évszám az érettségi évet jelenti)

Iskolai Alapítvány adatai
Kunszentmiklósi Református
Gimnázium Iskolai Alapítványa
Adószám: 18341577-1-03
(szja 1%) OTP Bank 11732150-
20004374

Felelős szerkesztő: Dr. Zakar András elnök, Szerkesztők: Dr. Ambrus-Ranga Júlia alelnök és Szombati Erika sajtóreferens

Öregdiák-találkozó program

9 órától Gyülekező és regisztráció az Aulában (az egykori leánykollégium udvarán álló legújabb épületben)

10 órától Díszünnepség a Református Templomban

11 órától Érettségi találkozók a kijelölt termekben

Párhuzamosan:

- Előadás: Nagy tanáregyéniségek: Dr. Csikesz Ferenc és Dr. Majoros József (Könyvtár)
- Történeti kiállítás megtekintése
- Az újonnan átadott épületek bejárása

13 órától Ebéd (egyéni szervezésben)

18 óra Kapuzárás

NAGY TANÁREGYÉNISÉGEK

Dr. Csikesz Ferenc és Dr. Majoros József

Az „ötévesek” 2019. október 5-i öregdiák találkozóján dr. Halasy Kálmánnal tervezzük fölidézni diákkorunk két legendás tanáregyénisége alakját. Dr. Csikesz Ferencről és dr. Majoros Józsefről fogunk beszélgetni 11 órától Alma Materünk könyvtárában.

Dr. Csikesz Ferenc 1944 szeptemberében Sepsiszentgyörgyről érkezett a Baksayba, ahol 1957. januári letartóztatásáig tanított történelmet. Az 1956-os forradalom során vállalt szerepéért súlyos börtönbüntetést kapott, amelyből 1963-ban szabadult amnesztiával, azonban tanárként többé nem dolgozhatott. 1988-ban hunyt el.

Dr. Majoros József Kecskemétről került Kunszentmiklóstra 1950-ben, már a „damjanichos” időszak latin és magyar tanáráként. Az 1960-as évek első felében a nagyhírű fővárosi Radnóti Miklós Gyakorló Gimnáziumban folytatta munkásságát. 1994-ben hunyt el.

Mindketten nagy tudású, elhivatott pedagógusok voltak, Csikesz tanár urat elsősorban karizmatikus, szuggesztív személyisége, Majoros „Bonzót” pedig sziporkázó intellektusa tette varázslatos tanáregyéniséggé tanítványaik szemében. Emlékeink föllevenítésére mindazokat az öregdiáktársainkat szeretettel várjuk, akiknek nem lesz akkor éppen 5, 15, 25... stb. éves találkozójuk.

Írta: Balogh Mihály

A negyvenedik „Pro Schola” díjasunk Dr. Ambrus-Ranga Júlia

Dr. Ambrus-Ranga Júlia 2003-ban érettségizett Alma Materünkben, majd a Pécsi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán diplomázott. Ezt követően szakmai hivatását Budapesten és Kunszentmiklóson folytatta.

Számos társadalmi megbízatása van. Többek között a Kunszentmiklósi Református Egyházközség presbitere, a Kunszentmiklósi Református Gimnázium Iskolai Alapítvány kuratóriumi elnöke és a Kunszentmiklósi Gimnázium Öregdiákjainak Társasága alapító alelnöke is.

A Pro Schola Díj kitüntetést – amelyet gimnáziumunk tantestülete 1989 óta adományoz iskolánkért eredményesen tevékenykedő öregdiákoknak – 2018-ban érdemelte ki.

Kedves Juli! Nyolc évig voltál gimnáziumunk tanulója. Milyen emlékeid vannak az iskolaválasztásról?

Ahogy az általában a kistestvérekkel lenni szokott: ahová a nagytestvérem járt, én is oda felvételiztem. Tíz éves koromban költöztünk Kunszentmiklóstra, éppen akkor, amikor kezdtem a nyolcosztályost. Olyan természetesnek tűnt, hogy itt van egy gimnázium, és a gyerekek oda járnak iskolába! Gimnáziumi tanulmányaim végén már persze volt bennem elvágódás, ami tizenhét-tizennyolc évesen teljesen természetes, de egyébként sosem éreztem úgy, hogy máshol jobb lenne. Nem jártam felvételi előkészítőre, sem nyelvtanfolyamra, itt minden szükséges tudást meg lehetett szerezni. Még többet is, csak én ahhoz nem voltam elég szorgalmas...

A gimnáziumi tanulmányok, a felnőtté válás időszaka általában döntően befolyásolja

miden ember életútját. Mi volt a kedvenc tantárgyad?

Mindig is szerettem a történelmet, de nem a háború és a gazdaság érdekelt, hanem a szépirodalomban rejülő történelem: a személyes, főként női sorsok, hogyan éltek és mit csináltak a különböző korokban az emberek, milyen problémákkal kellett nap mint nap megküzdeniük, és mindez hogyan alakította egy-egy közösség életét. Ez pedig szorosan összefügg az ember lehetőségeivel és jogaival - ami pedig még ennél is jobban érdekelt. Erre csak akkor jöttem rá, amikor eltöltöttem egy szemesztert a bölcsészkaron, így a következő nyáron a jogi karra felvételiztem. Pécsen végeztem az egyetemet, de negyedikben egy budapesti ügyvédi irodában kaptam lehetőséget, hogy „élőben” is lássam, amit tanulok. Szerettem nagyon a munkámat, ott is maradtam az egyetem után is dolgozni egészen az első kislányunk megszületéséig.

Mi volt az oka, hogy egy szemeszter után más karon folytattad a tanulmányokat?

Tanárgyerek vagyok, valószínűleg emiatt nem tudtam elképzelni, hogy ne tanárszakra menjek. De úgy tűnt, ez nem vág egybe azzal, ami tényleg érdekel. A második félév helyett Németországba mentem dolgozni, ahová a tankönyveimet is magammal vittem. Munka után, vagy a szabadnapjaimon a felvételire tanultam. Nem bántam meg, hogy így alakult, sőt. Tizenkilenc éves voltam, teljesen egyedül egy idegen országban. Életre szóló élményeket és tapasztalatokat gyűjtöttem!

Gimnáziumunk Öregdiák Társaságának talán legfőbb feladata az egykori diákok közötti kapcsolattartás elősegítése, és az összetartozás erősítése régi iskolájjal. Hogyan kapcsolódtál be a Társaság munkájába?

Nálunk a családban ez olyan „mindennapi” dolog volt, hogy valaki részt vesz a közösség életében. A rendszerváltás körül voltam kisgyerek, pont, amikor annyi minden történt helyi szinten is. Átalakultak a munkahelyek, a közigazgatás, a civil kezdeményezések virágkorukat élték. Édesanyám - aki maga is egyébként miklósi öregdiák volt - két másik miklósi öregdiákkal kezdte el a fülöpszállási helytörténet kutatását, az emlékek összegyűjtését '88-'89-ben. Eleven emlékként él bennem, pedig öt éves sem voltam, ahogy visszük, rendezzük a könyveket, képeket, egyéb tárgyi emlékeket. Bár régóta hívtak többen is az öregdiák-találkozókra, valahogy mindig úgy éreztem, nekem nincs itt helyem. Aztán néhány

éve Zakar András elnök úr közvetett hívására kerültem konkrét kapcsolatba a mozgalommal. Nem is gondoltam volna, hogy ilyen jó hangulatú, tartalmas, szeretetteljes találkozók ezek! Ezért tartom nagyon jó ötletnek, hogy igyekezzünk minden itt végzettet személyesen megszólítani, mert amíg nem tapasztalja meg valaki a találkozók hangulatát, addig tényleg csak valami távoli, elvont fogalom az „öregdiákság”. Nagyon jó az is, hogy egyre szélesebb körben terjed a hír, így még többen tudnak csatlakozni.

Említetted, hogy mindig szeretted a történelmet. Érdeklődésed kiterjed-e a helytörténetre, és ha igen, vannak-e ilyen irányú kutatási terveid?

Nagyon szeretem a helytörténeti kiadványokat, gyűjteményeket, régi fényképeket, de az egyetem alatt a magyar jogtörténet lett a szívem csücske. A kettő persze összefügg, ahogy a jog alakult, úgy alakultak a „helyek” történetei is. És ez fordítva is igaz; a jogforrások rengeteg adatot, információt hordoznak. Tervekkel mindig tele vagyok, de már türelmesebb vagyok, mint régen, és tudom, hogy megvan mindennek az ideje. Most éppen a kisgyermekes anyák boldog életét élem, és igyekszem annak minden pillanatát kihasználni.

Gimnáziumunk Pro Schola díját negyvenedik kitüntettként kaptad meg. A helytörténet említése és a szám alapján eszembe jut Illyés Bálint tanár úr, akinek elsőként adományozták a magas elismerést. Fiatal diákként találkoztl-e vele?

Sajnos nem, de a könyvei természetesen ott voltak anyukám könyvespolcán (öt tanította is). Én csak a Kiskunsági Krónikát olvastam tőle néhány éve.

Egyértelmű, hogy nagyon fontosnak tartod gimnáziumunk öregdiák mozgalmát. A személyes példamutatáson túl milyen üzenettel szólítanád meg a nemrég érettségizetteket az aktív részvételre?

Hogy ne aggódjanak, itt nincs semmilyen számonkérés! Nem kell teljesíteni, nincs vizsga, ami pedig volt, nem számít, hogyan sikerült. Mindannyian egyformán értékesek és fontosak; nem az eredményeik, hanem a személyük miatt. Legyenek kreatívak, hozzanak új szintet és ötleteket az öregdiákság életébe!

Köszönöm az interjút. További sok sikert, új eredményeket kívánok gimnáziumunk érdekében végzett munkádban, és az élet minden területén.

Az interjút készítette Dr. Bernáth Sándor